

Önálló pályalapítók támogatása.

A kormánynak a hivatalos lap pénteki számában megjelent 4600/M. E. számú rendelete beváltja Darányi Kálmán miniszterelnöknek a költségvetési vita során tett és pártkülömbőség nélkül és örömmel fogadott azt az ígértét, hogy a kormány intézményesen fogja támogatni azokat az élet-küszöbön álló fiatalembereket, akik a gazdasági és szellemi foglalkozási ágak körében önálló pályalapításra törekednek és támogatásra érdemesek. Utavalót ígért a miniszterelnök az életbe induló magyar ifjaknak és ez az ígért most a kiadott rendelettel valósággá vált. Bebizonyította a kormány, hogy az ősi magyar közmondáshoz hiven nem elégszik meg az egyszerű tanácsadással: a tanácshoz igyekszik megadni a kalácsot is. Nem csak javasolja az ifjúságnak, hogy a hivatalnoki pályák helyett önállóságra törekedjen, független igyekezzék lenni s lehetőleg gazdasági téren keressen érvényesülést, hanem ehhez olcsó kölcsönnyújtással segíti az arra érdemeseket. Ezt a célt szolgálja a Nemzeti Önállósítási Alap, amelyet szakemberekből és a társadalomnak erre a pozícióra már is kiválasztott vezető egyéniségeiből álló külön tanács adminisztrál.

Az alap fedezetét a költségvetés biztosítja, a kölcsönt legfeljebb tíz évre és legfeljebb két százalékos kamatra, kellően megokolt kérelmekre a tanács utalványozza,

Uborkaidény.

Mint minden nyáron, úgy ezidén is beköszöntött az uborkaidény. Ez az uborkaidény nem annyira az uborkáról nevezetes, mely ilyenkor már garmadával lepi el a piacokat s potom fillérékért kapható, hanem inkább arról, hogy ilyenkor csendesedik el a gazdasági élet s csak vonatottan, kenetlen nyikorgó kerekkel dörög tovább. Ilyenkor pang legjobban az üzlet és sok iparműhelyben jó pár hétre megszűnik a munka. Ez a vonatottság, ez a lüktetésnélküli élettelenesség szervesen kihat mindenre s az uborkaidény megnyílik nemcsak a női szabók műhelyeiben, hanem a szatócsboltokban, irodákban, hivatalokban, sőt a redakciókban is. A folyó események unottakká, szürkéké válnak s a szerkesztők feje majd szétrobban a gondtól, hogy mivel is töltsék meg lapjaikat, amikor minden szünetel, a világpolitikától kezdve a lejáratéltelenebb zsebmetszésig, vagy kicsikázásig. Ez az uborkaidény az újságírók legkeservesebb időszaka, mert ilyenkor minden ötlet, amely agyukban fel-felvilan, nyomban szét is pattan, mint a színekkel játszó szappanbuborék.

Apropo! Szappanbuborék... Lám, épp ez az összetett szó vetített elem egy cikktémát s ezzel erre a hétre részéről meg van mentve a becsület.

Ugyanis nem régebben olvastam, hogy egyes természetbúvárok valami csillagködnek száz- és százezres fényutjából azt próbálják kimagyarázni, hogy a világmindenség nem egyéb, holmi megmérhetetlen buboréknál, amely lassan, de biztosan szétpattan millió és millió évek múltán. Mosolyogtam kell azon,

ha elgondolom, hogy mi minden volt már ez a mi beláthatatlan és megismerhetetlen világmindenségünk, amíg eljutott odáig, hogy szétpattant szappanbuborék legyen belőle. Nincs az emberi képzeletnek olyan játéka, amellyel meg ne próbálkozott volna már a mindenség magyarázatában és ahová eljutott, mégis egyenlő a nullával. Tulajdonképpen a Mindenben itt kerül végleges ellentétbe a Semmi és ime itt van az emberi agy, az emberi tudás két véglete: Semmi és Minden. Csak azt tudjuk felfogni, magyarázni, elképzelni, ami e kettő között van. Minden és semmi az emberi tudásnak két olyan sarkvidéke, amelyet soha meg nem hódít semmiféle kutatás.

Régi tudósok, ha a természet, az ég és föld csodáinak vizsgálatában eljutottak addig a pontig, melyen túl nem léphetett megismerésük, egyszerűen és becsületesen odajegyezték: ignorabimus... — nem tudjuk. A mai ember nem ilyen egyszerű és becsületes. A mai ember, a maga örök tudásszomjúságában, igénybe veszi a képzelet repülőgépet és kutatóutját nem megismeréssel, hanem csak felfelé, elméletekkel tér vissza. Ilyen felfelé ez a „buborék-elmélet” is, amelynek legfeljebb annyi igazsága van, hogy saját maga az a szappanbuborék, amely szétpattan egy másik, utána következő elmélet érintésével. De semmiesetre sem pattan szét a világmindenség, amelyet felfogni, megmagyarázni csak úgy lehet, ha elfogadjuk, mert el kell fogadnunk, hogy: ahol tudásunk végződik, ott kezdődik hitünk: Istenben... (—ány.)

illetve engedélyezi. A tanács fölött azonban, mint legfőbb hatóság, a miniszterelnök áll. Elsősorban a főiskolát végzettek, másodsorban az érettségi bizonyítvánnyal, vagy ezzel egyenrangú szakiskolai képzettségük juthatnak ilyen kedvezményes kölcsönhöz, de a rendel-

kezésre álló, erre a célra szolgáló fedezet keretein belül azok is kaphatnak kölcsönt, akik szakképzettséggel nem rendelkeznek ugyan, de szakmájukban, jártasságról tesznek bizonyosságot s a rendeletben kikötött egyéb feltételeknek megfelelnek.

Nagy és komoly jelentősége van ennek az alaphoz és a most kiadott kormányrendeletnek különösen azért, mert az önálló pályára törekvőket az okos és Magyarországon annyira szükséges decentralizálás következményeinek megfelelően a fővárosból a vidék felé irányítja és mert az újkori hitelezési etika szabályaihoz alkalmazkodva, ellenőrzési jogot biztosít az alapot kezelő tanácsnak arra, hogy megállapítsa, vajon a kölcsönhöz jutott a kölcsön összegét csakugyan arra a célra használja-e fel, amelyre kérte és kapta.

A rendeletnek az az intézkedése, hogy a Budapesten elhelyezkedni óhajtó ifjak részére csupán az alap mindenkor folyósítható összegének husz százalékát engedélyezi, a legteljesebb elismerést érdemlő bizonyosságra az egészséges decentralizációra való törekvésnek. Ma már gazdasági téren örvendően fejlődik és tör előre a vidék. Falu és város között az a távolsági ellentét lassanként áthidalódik. A belügyminisztérium népvédelmi, és népegészségügyi szociális programja elsősorban a falut kívánja jobb helyzetbe hozni, a kultusz-program pedig a tudás faklyáját a barázdákig akarja kivinni. Csak természetes tehát, hogy a kormány elsősorban azokat a fiatalembereket kívánja önálló pályalapításhoz segíteni, akik a vidéken lesznek a nemzeti kultúrának terjesztői és vállalják a középosztálynak legszebb feladatát, amely a nép szeretetében és okos vezetésében kell hogy megnyilvánuljon.

Egy el nem mondott beszéd madarak és fák napján szülőfalumban.

(Visszaemlékezés 25 évre.)

Huszonöt évvel ezelőtt ugyanilyen csodálatosan szép, nyári délután volt. A messzenyúló buzamezők aranyló kalásztengere közül piros pipacsok és kék buzavirágzombok mosolyogtak. Dalolt az erdő, daloltak a madarak, dalolt a szív is, mert a kacagó boldog nyár bódító illatokat szórt rá.

Azon a csodálatosan szép nyári délutánon fiatal és öreg, fiú és lány, mindenki sietett ki a zöldbe a piros pünkösdi májálásra, hogy megteljen a lelke gyönyörűséggel, megteljen a lelke szépséggel, mert ilyenkor a pünkösdi rózsák nyílása idején a tengernyi gond és szomorúság ellenére is olyan, de olyan szépek látszik ez az élet.

Azon a csodálatosan szép nyári délutánon csak én maradtam otthon, nem állhattam be a katonás sorba diáktársaim közé, hiába hívott a köteleesség, hiába hívott a nyár minden szépsége, mert beteg, nagyon beteg voltam. A hőmérőt árgódom figyelte az orvos. Szegény, azóta már ő is ott alussza örök álmát az akác-ombos kis temetőben.

Azon a csodálatosan szép nyári délutánon csak én nem tudtam örülni. Az új nyárra gondoltam, amikor az ismerős mezőkön újból kinyílnak a virágok. Szomorúan gondoltam arra, hogy a virágok újra kinyílnak, de én látom-e még.

És hála Istennek azóta 25 év telt el és én annyi év múlva mély megilletődés-

sel állok itt szülőfalum jobb sorsra érdemes magyarjai előtt. Megilletődésemnél csak az örömem nagyobb. Az az öröm, mely elfogja az embert akkor, ha hosszú és fáradtságos ut és távollét után a megpróbáltatásoktól megtisztultan, újból szerettei között lehet. Ez a könnyes öröm kerített engem is hatalmába most, amikor a trianoni határszélről hazajöttem az én szűkebb hazámba, hogy itt egy új és egy jobb világ küszöbén az én szülőfalum sokat szenvedett magyar népének és ezeknek a kedves kis csemetéknek s a jövő Magyarországnak meleg tekintetével megismergassam a szívét.

Huszonöt esztendő telt el azóta, amióta azon a csodálatosan szép nyári délutánon én nem tudtam kimenni arra a piros pünkösdi májális ünnepre. Huszonöt esztendő nem is volna olyan nagy idő, ha nem ez az elmúlt huszonöt esztendő mérte volna ránk és hazánkra a legszörnyűbb csapást. De így ez a huszonöt esztendő a maga világháborújával, forradalmával, kommunizmusával, könnyeinkkel, szomorúságunkkal, megcsönkítettágunkkal nagyon is sok!

Ezer esztendeje, hogy itt lakunk a Kárpátok-övezte gyönyörű hazánkban, amelyet őseink vitézsége és utódaink bölcsessége tartott meg számunkra. Sok villhar ért bennünket, de rendületlenül álltunk. Megfogott a magyar, de nem tört meg soha. Tatárok dúlása, átkos török-rabság nem ártott meg nekünk. Eppen ezért a Szentlélek ünnepén, piros pünkösdi napján hittel, reménységgel hirdetem, hogy mint történelmünk annyi más nagy csapását, Trianont is túl fogja élni ez a nemzet, mert van friss, erős és büszke hajtsa és ez a hajtsa ti vagytok kedves kis iskolás gyermekek, kicsi ma-

gyar testvéreim. Szeretném mindnyájotoknak megcsókolni a szívét és a lelkét, hogy eljegyezzelek benneteket a becsületre, a tisztességre, a szófogadásra, az engedelmességre, egy nemesebb, jobb és gondtalanabb magyar életre. Mert a mi életünk, nagyoké, tele van gondnal, bajjal, szomorúsággal, könnyel és lemondással. Csak akkor simulnak el homlokunkról a redők, ha rátok nézünk és már csak köztetek tudunk igazán mosolyogni és örülni. Szereztek hát nekünk felnőtteknek, kedves szüleiteknek minél több örömet azal, hogy jók, engedelmesek és szófogadók lesztek. Mert ha nekünk ezt az utolsó örömet sem tudjátok megszerezni, szinte céltalanná válik az életünk és elvesz minden reményünk Nagy-Magyarország visszaszerzésében is.

Ma a madarak és fák napját ünnepeljük kedves kis testvéreim. Szeressétek a madarakat és szeressétek a fákat. Megérdemlik, mert azok a ti kedves barátjaitok. Életeket megszüpítők, akikben soha sem fogtok csalatkozni. Szereltek a gyümölcsöt úgy-e? És ilyenkor nyáron a hűs lombokat? Aztán bizonyára már ti is gyönyörködtetek egy szép virágzó fában. Gyönyörködtetek a kis pacsirta énekében és a rigó fütytyében. De nemcsak a lelkünk és a szívünk gyönyörűségére vannak ők. Nekünk, a mi életünkben igen nagy szükségünk is van rájuk. Mert tudjátok-e, hogy mi mindenre használjuk a fát? Csak kettőt mondom, de ebből megérthettek mindent: a bölcsőnket és a koporsónkat is abból készítik. És tudjátok-e, hogy a kis madarak mennyi kártékony férget, rovar és hernyót pusztítanak el?

És tudjátok-e, hogy a virág, mely édes illatot lehel ránk, a fa, mely lom-

bozatának árnyával ránk borul, hazát szerző és hazát megtartó őseink, a ti nagyapátok és dédapátok szívéből gyökereznek. Az ő szent poraikból hajt ki majd a megelégedés és egy jobb élet virága és a kenyér is, mindnyájunk mindennapi kenyere. Az ő soha el nem muló dicsőségükről dalol a madár. Halljátok-e és megértitek-e ezt a dalt kedves kis magyar testvéreim? Mert ha megértitek, nem bántjátok a madarat, nem bántjátok a fát, hanem tele szívjátok magatokat a magyar föld, a magyar fa, a magyar virág, a magyar madár szeretetével, hogy a mult dicsőségétől megittasulva, erősek, bátrak és méltók legyetek az új honfoglalásra, amely meghozza mindnyájunk számára, hogy ezen az áldott magyar földön kenyere lesz mindenkinek, akit sorsa és gyermeki öröksége ehhez a vérrel áztatott árva magyar rögöz köti.

Ha megértitek ezt a dalt, akkor soha sem felejtitek el a bokrot, ahonnan az első szelíd dal szállt felétek. Soha sem felejtitek el köteleességeket szüleitekkel, előjáróitokkal, hazátokkal és a jó Isten-nel szemben. És bárhová is visz az élet, bárhová változnak is az idők, a kedves gyermekkor emléke mindig tiszta és változatlan marad. Az az emlék, mely odaköt minket a kis házhoz, hol életet nyertünk és a rögöz, amelyhez első emlékeink fűződnek. Olyan tiszta és változatlan lesz a ti érzésetek is, mint amilyen tiszta és változatlan az én érzésem az én édes szülőfalum iránt, amelynek becsületes és tisztességes magyar népének boldogulására és a ti boldogulástokra is, kedves kis testvéreim ezen a mai szép napon, a jó Isten segítségét és áldását kérem. (T. M. dr.)

Távolkeleti feszültség.

Ázsia keletén újra kiéleződött a helyzet s bár egyelőre csak hadüzenet nélküli kisebb csatározások folynak, könnyen lehetséges, hogy ki fog törni a valóságos háború Japán és Kína, a két ellenség rokon nép között.

A két ország közötti feszültség már igen régi keletű, tulajdonképpen visszanyúl azokra az időkre, amikor Japán saját szigetvilágán túl terjeszkedve először vetette meg lábát Ázsia szárazföldjén. Kénytelen volt ezt tenni, hiszen Nagymagyarországnál alig valamivel nagyobb területén már akkoriban több mint negyven millió lakosáról kellett gondoskodnia. A termelés erőteljes fejlesztése, a természeti kincseknek tökéletes kiaknázása sem tarthatott lépést a japán nép szaporaságával, amely az egész világon is első helyre emelkedett. Új területekre lett szükség, ehhez azonban az kellett, hogy évszázadok mulasztásait gyorsan pótolva, az eddigi elzárkózást feladják és mielőbb arra a fokra emelkedjenek, amelyen a világ nagyhatalmai állanak. Japán államférfiai hamar felismerték a tennivalókat, az ország tehetős fiataljai Európába s itt is főleg Németországba küldték s ezek az élet minden ágazatában elsajátított tudományokkal hazatérve, tüneményes gyorsasággal szervezték újjá, a haladó kor követelményeinek megfelelővé Japán szellemi és gazdasági életét, hadseregét, egész állami berendezését. A Kelet németjei igazi német alaposan végzetek munkájukat és a kis szigetvilág egy-két évtized elteltével melő versenytársa lett bármelyik nagyhatalomnak.

S mikor az újjászervezés már kellő mértékben előrehaladt, megindult a népfölösleg elhelyezésére irányuló terjeszkedés. A távolabbi gyarmatterületeken való osztozkodásról ekkor már eltekint s így nem maradt más hátra, mint Ázsia szárazföldjén kezdeni meg a hódító politikát. S mióta ez megindult, ennek útján egyetlen megtorpanás sem történt. A kilencvenes évek győzelmes japán-kínai háborúja után Oroszország kisérelt meg akadályt állítani, de neki is véres fejjel kellett meghátrálnia s ekkor került japán kézre a koreai császárság, amelynek bir-

tokbavételével sikerült megteremtteni a további terjeszkedéshez szükséges szilárd szárazföldi pozíciót. Az új birtok körülbelül két évtizedre tudta csak kielégíteni az igényeket, kapóra jött azonban Kínának a császárság megbuktatása óta tartó szinte állandó zilaltsága s a japán hadseregnek nem került nagy forradtságába a termékeny mandzsu tartományok meghódítása. Bár formálisan nem kebeleztek be ezeket a japán birodalomba és Mandzukuon néven új császárságot alakítottak belőlük, ennek a császárságnak önállósága csak látszat, épügy Tokióból kormányozzák, mint az egyre növekvő birodalom akármelyik másik részét.

A mostani helyzet is a tókiói politika egyenes folytatásának látszik. Kína és Mandzukuon határára, amely tulajdonképpen nem is pontos határvonal, egymást érik a surlódások. A japánok azt mondják, hogy a kínaiak sok japánt tartóztatnak le és megtámadják az ő határőrségeiket. Ezért elégtételt követelnek és követelésük nagyobb nyomtatékként csapatösszevonásokat végeznek a határon. Ezzel szemben a kínaiak hangsúlyozzák, hogy az összeütközéseket a japánok provokálták, hogy ürügyet találjanak csapataiknak újabb kínai területekre való bevonultatására. Ezzel kapcsolatban pedig erősen fogadoznak, hogy a kínai hadsereg ma már elég erős arra, hogy az esetleges japán előrenyomulást visszaverje. Mint látjuk tehát, mindkét fél a másikat vádolja, de kétségtelenül jelentős szerepe van a feszült helyzet előidézésében a japán terjeszkedési politikának, amely nem szívesen szalaszt el egyetlen alkalmat sem, ha a birodalom határainak kitolásáról lehet szó.

Harmadik szereplője is van azonban ennek a távolkeleti összeütközésnek s ez a háttérben mozgó Oroszország. A szovjet biztatja Kínát, nem csupán ellenállásra, hanem valószínűleg támadásra is és a biztatáson kívül pénzzel, fegyverrel is támogatja. S ha ma még csupán japán-kínai háború veszélye fenyeget, ebből könnyen támadhat a vörös Oroszország és a nacionalista Japán összecsapása is, amelyben alighanem a szovjet huzná a rövidebbet. Nem volna kár érte!

Hírek és különféle

Esküvő. Dénes Nelly urleányt holnap vezeti oltárhoz dr. Bereznay Frigyes budapesti banktisztviselő a zagypálfalvai róm. kath. templomban d. e. 12 órakor.

Előlépés. Dr. Tamaskovits Jenőt az igazságügyminiszter kinevezte a salgótarjáni járásbírószáron szervezett II. telekkönyvi vezetővé. — Dr. Hámosi József fogalmazó gyakornokot a belügyminiszter segédfogalmazóvá léptette elő.

Hoffmann Gyula mátranovái esperes plébános temetése f. hó 10-én d. e. 9 órakor volt nagy részvét mellett A temetést Pájer János püspöki helynök végezte nagy segédlettel. A gyászbeszédet Vajda Gyula bárnai esperes-plébános mondta, aki megható szavakkal bucsuzott az egyetlen testvér, a paplások, hivatás és barátok nevében. A temetőben Mészáros Ferenc főjegyző bucsuztatta Homokterenyé és Mátranovák községek népe nevében a közszeretettnek és általános tiszteletnek örvendett lelképásztort Megható látvány volt a bányászok diszorsága és a zenekarokkal együtt kivonult bányamunkásság nagy száma. A temetésen a bányavidék társadalmi mesze vidékről is résztvevett. Különösen nagy számban volt képviselve a papság.

Halálozás. Lorkó Gyula 37 éves acélgyári munkás Budapesten f. hó 11-én meghalt. Holttestét hazaszállították és 15-én temették el, nagy részvét mellett. — A dalárda gyászadalokat adott elő Ursutz József karnagy vezetésével korán elhunyt dalos testvérük ravatalánál és sirjánál. Az acélgyári zenekar szintén kikísérte a négy kis árvát litmagyott jó édesapát a temetőbe.

Az Északi Ferences plébánia egyesületközi népnéppélye dacára a hívők és boros időknek, nagyszerűen sikerült. A rendezőség ezúton mond hálás köszönetet úgy az adakozóknak, szereplőknek, a gyár igazgatóságának, a ren-

dezésnél fáradozóknak és minden megjelenőnek. Aldjon meg az Isten mindenkinek, aki e nemes cél érdekében egyetlen lépést is tett.

A szirákai beszámoló, melyet kerületünk volt országgyűlési képviselője dr. Sztranyavszky Sándor képviselőházi elnök tartott jelenlegi kerületének székhelyén Szirákban, nagy tömegben vett részt a vármegye minden részéből a közönség. A Hazelnők kegyeletes szavakkal emlékezett meg beszédének elején Gömbös Gyuláról és politikájáról, melynek helyességét a jelenlegi kormány programja is igazolja. Ismertette a kormány agrár, ipari és kereskedelmi politikáját, amely az ország népének szociális érdekeit szolgálja. — A nagy beszámológyűlés után sok küldöttség kereste fel dr. Sztranyavszky Sándort, akinek kerületében meleg ünneplésben volt része.

A placi bódék építésére az ajánlatok beérkeztek a város polgármesteri hivatalába s ezt tegnap délelőtt bontották fel. Az alábbi közművesmesterek pályáztak: Tordai 14987/82 P.; Bulovszky 15145/64 P.; Tóth Béla 15263/40 P.; Neuhold 15915/46 P. A rész munkákra több pályázat érkezett be, ezeknek átvizsgálása most folyik, melynek megtörténte után dönt a képviselőtestület a munka odaítéléséről.

Meghívó. A Kazári Kath. Népszövetség Helyi Csoportja a kazári róm. kath. templom újrakezdeti költségeinek részbeni fedezésére 1937. évi július hó 18-án a bányatelepen „Népnéppélyt” rendez, mely a d. e. 10 órai tábori misével kezdődik; d. u. fél 3 órakor pedig a tréfas népnéppély veszi kezdetét.

A Nagybatony-bányatelepi olvasó és sportegylet 1937. július hó 18-án (vasárnap) d. u. 3 órakor kezdődő labdarugómérkőzése alkalmával történő „Fair-dij” (11 ezüst érem) átadásának ünnepségére, valamint a Nagybatonyi Elektár kerthelyiségében d. u. 5 órakor kezdődő és éjjel 12 óráig tartó Táncmulatságra meghívja az érdeklődőket. Belépő-dij a táncmulatságra személyenként 50 fillér.

Sirtál!

Szivedben a bánat tart ma lakzit,
Szemedből a könny árja patakzik.
S elfolyik a könny.....
Az arcon, ... a ruhára, ...
A boldogságnak nagy az ára!
Fut a sok könnycsepp, ...
Még a feledés majd
Mind be nem issza,
Ez már aztán nem folyik
Soha-vissza!!

Nyáresti dal.

A falura néma csend borul,
Kilenc órák üt az öreg toronyóra,
A hold a felhők mögül kibújik,
S halvány fényt vet a távoli tóra.

Egy nagy álomba kezd most minden,
Messziről jő a széna illatárja,
S a bódító, langy tavaszi szélben,
A holdat a tó — szívébe zárja.

Visnovszky László

Honvédelem és szociálpolitika.

A faj- és honvédelem a népegészségügy, valamint a munkásügy és szociálpolitika életbevágó feladatainak mielőbbi végrehajtását szükségessé teszik. „Honvédelem és szociálpolitika” cím alatt Dr. Steuer György ny. államtitkár, a honvédelmi minisztériumban, a magyar közélet különböző pozícióiban és jelenleg a munkásügy és gyakorlati szociálpolitika terén 35 éven keresztül kifejtett munkálkodása alapján részletesen megírta, hogy a szociálpolitika és a honvédelem egymással milyen szoros összefüggésben vannak. A jó szociálpolitika a legjobb honvédelmi po-

Finále.

Deák Lőrinc színtársulata 19-én befejezi salgótarjáni színházi idényét, becsomagolja a festett világ kellekeit és utrakel új állomáshelye felé a vidéki színpadot rögzös, sivar utjain tovább hirtetve a magyar szót, a magyar muzsikát.

A bucsuzás pillanatában nem mulaszthatjuk el, hogy mint vendéglátó házigazdák megne emlékezzünk ennek a lelkes gárdának 8 hetes munkájáról. Az elmúlt esztendőben számos társulat mutatkozott be Salgótarján színpadán, de tartozunk az igazságnak azzal a megállapítással, hogy ilyen komoly felkészültséggel és ilyen jól összehangolt társulattal már régen találkozott városunk kényesizlésű közönsége. Ugy a prózai darabokban, mint az operettekben a társulat minden tagja a helyén állt szereptudás és játék tekintetében egyaránt. Ez elsősorban Deák Lőrinc igazgató érdeme, aki nem csak mint kiváló színvívész állja meg a helyét, de felkészültsége és hozzáértése folytán a színházvezetésnek és a szellemi irányításnak is várható mestere. Ma különösen megbecsülendő tulajdonságok ezek, amikor, — sajnos, — a legtöbb helyen, a fővárost sem kivéve, bűzrékké alakultak át Thália templomai, ahol a komoly művészetektől nagyon távolodó bűzrékerek judáspénzen árulják a talmi művészetet. Ez az áldatlan állapot a vidéki színházélet kétszeresen sújtja, mert a fővárosi színpadon csak a mag marad meg, — ez pedig legtöbbször — üres. És itt ezzel kapcsolatban rá kell mutatnunk a vidéki közönség egy részének arra nagyon helytelen, de gyakran hallott megjegyzésére: „én pesten néztem meg a jó darabokat” Mindenesetre ez is egy álláspont, de nem egészen helytálló sem művészeti sem kritikai szempontból, mert a vidéki előadás is lehet élvezhető és művészi, ha arra megfelelő színészgárda gondos kidolgozásban mutatja be. Ehhez azonban elsősorban a közönség objektív kritikája és megértése szükséges, másodsorban pedig az, hogy ne a vidéki színpadok primitív kiállításain keresztül nézzük a játékokat, hanem a színészi teljesítményen át igyekezzünk a darab lényegéhez férközni, minden zavaró körülményt kikacsolv. Ne csak a színészeket szelektál-

**Tropikál öltönyök,
Imprimé
és más női nyári ruhák
száraz trivegytisztítása**

csak

Szilágyi
KELMEFESTŐ

nél

Salgótarján. Fő-utca 21.

litika. Dr. Steuer György a tanulmányát megküldötte a kormány és törvényhozás tagjainak. Őszkor országos mozgalom indul meg, hogy a kormány a szociálpolitikának a honvédelemmel szorosan összefüggő igen fontos feladatait tűzze napirendre és azokat gyakorlatilag közmegegyezésre mielőbb oldja meg.

A Kárpát Egyesület f. hó 18-án, vasárnap a Mátrába Ágasvára tartja meg hivatalos turáját. Ágasváról a résztvevők átrándulnak Óvárra és a hasznosí vármokkhoz. Felkérnek egy rendes, mint az ifjusági tagok, hogy ezen szépnek ígérkező turán minél számosabban vegyenek részt. Vendégeket is szívesen látunk. Vónatköltség: Nagybatony retour 1'20 P. Indulás a Főtérről reggel 3/46-kor. Tura-vezető: G. Kuhinka Béla.

juk fővárosi és vidéki vonatkozásban, hanem a darabokat is. Mert minden fővárosban futott darab állja meg helyét a vidéki színpadon is, mikor minden csillogó fénytől megfosztva, levetkőztetve kerül a közönség elé. De ez nem irható a vidéki színészek terhére. Ezért ne becsüljük le a vidéki színészetet, hanem támogassuk, pártoljuk, hogy ezzel csiszoljuk nemesítésük, tisztítsuk a magyar művészetet és a jóízűségnek megfelelő műsor összeállítására serkentve, a társadalom minden rétegének kultur-igényét a helyes irányba fejlesszük. Ez közös érdeke és kötelessége a magyar színészetnek és közönségének egyaránt.

Sajnos városunk közönsége az utolsó hetektől eltekintve, nem látogatta olyan mértékben a színházat, mint ahogyan azt Deák Lőrinc és társulata megérdemelte volna. De ne emegessük a multat, a jobb későn mint soha elmélet alapján örömmel kell megállapítanunk, hogy az utolsó hetek alatt a színház egész lelkes gárdája belopta magát Salgótarján szívébe. Megismertük és megszerettük Mindnyájukat. Ugy a prózai darabokban is kiváló Torma Gusztit, aki pompás koloratur hangjával felvette a versenyt a Mosoly országában szereplő pesti vendég-művésszel, mint a prózai együttesnek legfőbb erősségeit, Deák Lőrincet, Gáthit, Burányit, Révészit, valamint a bájos, disztíngvált játéku, mindig elegáns, de választékosan öltözködő, csengő hangú primadonnát, Vigh Klárit, az operettek ördöngöslábu, csupa léttel, temperamentummal telített szubrettjét, Bányai Tunit és méltó partnerét, a mindig ötleletes, táncos komikust, Kertész Sándort, az elegáns és hódító bonvivánt, Gárdonyi Lászlót, a kis daloló pacstírt, Bakó Ancit, a pompás komikát Tihanyi Marikát és férjét a kiváló buffót, ügyes táncost és rendezőt, végül pedig, de nem utolsón sorban Szabó Istvánt, akit már mint régi ismerőst köszöntöttünk a tarjáni színpadon, de a társulat többi tagját is, akik ha csak egy szóval is hozzásegítettek ahhoz, hogy városunk közönségének egy néhány kellemes órát szerezzenek a szürke hétköznapi közepette.

A finálé utolsó akkordjai csendülnek most fel, a függöny legördül és mi szeretettel bucsuzunk egy esztendőre Deák Lőrinc igazgatótól és Társulatától, hogy jövőre mint régi kedves ismerőstől, hogy köszönthessük ezt a jól bevált és helyet minden tekintetben megállott együttest. További utjajkon kívánunk sok sikert és jó szerencsét! A viszontlátásra!!

A vonattal versenyt futott a Bánat.

Valahol a Mátra két hegyeiben már eltűnt a rózsaujjú halmal, de csend volt még mindenütt a vasútvonal mellett nyújtózó mezőkön. A reggel ködéből most bujtak ki a távolabbi erdős hegyhátak: nyárvégi színekkel már vörhenyes őszi foltok.

A vonat ablakából figyeltem az ébredő erőt, mezőt, amint sápadtan, bágyadtan, kedvetlenül méregette őszi fűtjeit egy patakcska megzavart viztükében. Olyan kedves, csendes, de mégis szomorú szeptemberi reggel ígérkezett madárdal nélkül, elmélázó napsütéssel. Hirtelen egy régi ősznek tavaszi sorai táncoltak fel előttem: Az erdő nem lel virágillatokat, hűvös, szomorú, ködös minden. És szívemben kikelet van édes boldog, tavasz mégis. Illatos rózsá, dal. „Te pendítettél meg szívemben az érelem hurját, mely most csodás melódiát zeng örök szerelemtől. Lecsukom a szemem, nem való most nekem ez a halálköli őszi kép”. Ezek az őszben is tavaszról álmodozó sorok próbálták indítani, megkopott falvak mellett robogott a vonatunk tovább. A nagy csendben úgy sorakoztak egymás mellett a zsupfedeles házak, mint a temetőben a sírok fejfái. De szomorú is egy ilyen szeptemberi reggel, feltámadt emlékekkel a szívünkben.

Kinéztem a sárguló mezőkre és ke-restem bennük a tavaszt. Sokféle ember utazott a vonaton. Közük két cserkész. Csenedesek és komolyak voltak. De tisztán ragyogó homlokukon valami sajátos elhivatottsággal, befelé néző szemekkel beszélgettek. Ezekben a szívekben kell élni tovább a tavasznak? — kérdeztem magamban és messzenéztem az árva magyar mezőkre. Lesz-e hát feltámadás? Kinyilik-e végre az emberszív és virágba borul-e a szeretet is egyszer?

Mennyi kérdőjel ugrál az ember szeme előtt egy ilyen fonnyadó szeptemberi reggelen.

A Mátra éles arcéle némán és büszkén mérejt reám a reggeli pirkadatban. Mintha lenézte volna ezeket az érzékelő sóhajtozásokat. Majd reggel lett lassanként egészen. A hegyek mögül frissen bujtak elő a napsugarak. Többen a csomagokból reggelit bontogattak. Az egyik cserkész is. A másiknak nem volt. De az egyből is jutott mindkettőjüknek. Szépen megosztottak a kis pajtások. Egy kis szeretettel és lemondással meg lehetne váltani a világot — gondoltam és messzenéztem a hirtelen kinyílt Zagyvai rónaságon.

A Fradi kikapott — hangzott melletttem. Nem szabad soha elbizakodni — mondta a másik. Hát nem — hagytam helyben. Válasz ifjak voltak. Erő és önbizalom sugárzott a tekintetükből. Nekünk meg kell verni a miskolciakat — szólt az előbbi. És a többi komolyan, helyeslően bólintott.

A nap mindig feljebb hágott az égboltozaton. A reggelit már mindenki befejezte. A néhány szabadságos baka még húzott is utána a kulacsból. Keménytekintetű pirosposztagos magyar fiúk voltak. A katonablazon keresztül kifelé szűltek az örökös munka kidolgozó, patlanó izmok. Hol a tavasz? Hol a tavasz? kérdeztem, egyre többször végignézttem a vonat fiatalágán. Ezen a sokat ósárolt mai fiatalágán. Hát ez a fiatalág váltaná meg az emberiséget, amely az állatlanság és a kenyértelenség keserű napjait éli? A cserkészek, levették, katonák. Ujból és újból végignézttem őket. Minden keménységük mellett is szelidek és vonzóak. Igen ez a mai fiatalág már nem lesz álláshalmozó.

De nem is lehet, mert boldog lesz, ha csak egy kis darab kenyeret is megkaparíthat. Boldog lesz, mert most nem az. A vonat zúgott, zakatolt tovább. A szomorúság meg, mint egy óriási árnyék, versenyt futott vele. Hatvánt is elhagytuk és a kéklő ködfátyolon át hirtelen élelem döbbszent szülőfalum templomtornyával gyermekkorom fehér világá. A harangzúgást is szinte idehallottam. A régi, régi karácsonyi harangzúgást. „Kint fehér volt minden és erősen fagyott akkor este. De többet fűtött az anyám és nem fagytak ránk az ablakok. Egy kicsit már megkopott ünneplő ruhában álltunk az asztal körül. Anyám arcán szelíd pirégett

és apám, ez a komoly nagy ember is mosolygott néha. Az asztalon fehér terítő volt s az ivókancsba egy disznélküli karácsonyfa állott. Egy szerény fenyőgallyacska csak. Hát oszt jövőre is így legyünk együtt — szólt az apám — és rámnézett mélyen. Már akkor ő sem elenezte, hogy szeptembertől ne lehessen az aszódí gimnázium tanulója. Éjfélt felé járhatott már. Zúgtak, kongtak a harangok és ércnyelveik csengése összelebelezte, harmóniába olvadt a csillagokragyogta magasban. Glória, glória hallani véltem az angyalok énekét is, amint megindultunk a csikorgó fehér havon, az éjféli karácsonyi szent misére. Én meg előre gondoltam, amikor az iskola kapui megnyílnak előttem.

Ez a régi harangzó zúgott most is a fülemben, az a bánatos ging-galang, amely apámat kísérte utolsó útjára ilyen szeptemberi levélhullásos őszi napon, bugott a harangzó s a vonat is zúgva rohant tovább. Fordulólt jött, visszazanzétem a fordulónál, hogy lássam még a kéklő ködfátylon át azt a meszeltfalú, pirosföldes kedves temetőt, amelynek régi, régi harangzúgását olyan sok örömmel, de olyan sok szomorúsággal is tölti el a szívem. A vonat zúgott, zakatolt tovább. Most egy pillanatra arra Aszód felé, diákérem fehér álmot dalolt felém. Mintha két szerető két szem mosolygott volna rám. Az a két szerető két szem, melyből bizonyára kicsordultak a könnyek, amikor azt írta: Az égi lámpácskák egyenként, majd százával gyúlnak ki. Keresem melyik ragyog a ti házatok felett. Ha most itt lehetnél, mennyivel boldogabb lenne az este, mámorítóbb a viola illata, lágyabb a szellő simogatása, zenélőbb a lombsuttogás, ha te is mondanád — édesem.

A vonat zúgott, zakatolt tovább. Távolodott a két kék szem. Majd egészen elmosta a könny, ami az én szememből is kicsordult. Már Gödöllő felé jártunk. A bánat még birta a rohanást az acélparipa mellett. Már a Király, és az Erzsébet parkok daloló virányai foglalkoztattak. Egy daloló és mégis szomorú tavasz, amikor egyik legjobb diákpijtásomat vitte el a fekete halál. Szegény

VERSEK.

Irtá: Visnovszky László.

Kérdésre... felelet.

Hogy ki vagyok én?
Vagy a múltban ki voltam?
Ne kutasd Édes, ...
Ne keress rólam semmi adatot,
Az éveimet csendben átrobotoltam,
S éltem, ahogy adatott.
Éltem magamnak, ... másért, ... másnak,
És szerettem volna kicsit boldog lenni,
Minden nagyra törő vágyam ...
Ennyi volt, ... csak ennyi!
Ott jártam mindég
Ahol fehérek az utak,
S az ég a messzeségbe kékül,
És most semmit sem érne az én életem
A Te életed nélkül!

Legyen nekem!

Legyen nekem majd egy kis kerti házam
Hűvizű, csendes folyóparton,
Udvarán gesztenyefa, s hárs zöldeljen,
S kertjében köves út szaladjon.

Legyen nekem majd egy kis boldogságom,
Ha az Élet álomba ringat,
Abban a kerti házban Valakivel
Együtt szőhessük álmainkat.

Legyen nekem majd egy szelíd Asszonyom,
Aki gondozza házam táját,
És minden este boldogan oltja el
Bronzangyalos kis lámpám lángját.

Monogram vagyok.

Monogram vagyok ...
Két apró kis betű,
Finom szálabból szőtt halovány selyem,
S egy szíven van a helyem.
Ide varrt rá az Élet,

mindég nevetett. Minden nevetett. Olyan nagyokat, hogy egy ilyen nagy nevetéskor egy vércsik is megjelent a szája szélén. Így ment el nevetve egy daloló május napon, hogy soha többé ne jöjjön vissza.

A vonat zúgott, zakatolt tovább. Néha meg megállott és ilyenkor cserélődtek az utasok. Már alig akadt valaki, akikkel együtt szálltam a kocsiba.

Leszálltak, elmentek. Hová mentek? És hová mennek ezen a szomorkodó őszi reggelen azok az emberek, akik helyettük szálltak fel és azok az embermilliók, akiket soha, soha nem is látunk. Vajon hányan a lelkében nyugtalankodik a múlt úgy, mint az enyémben? Vagy talán a jelenük fáj jobban, avagy a jövő bizonytalansága?

Ahány ember, annyi élet, annyi külön világ. Lefüggönyözött lélekkel járunk, nem lehet látni befelé.

Már Pest felé robogtunk. Egyszerre olyan egyedül lettem, nem figyeltem már az embereket és a múlt emlékeire is fátyolt borított e jelen, amely teljesen elfoglalt. Hol a tavasz, kérdeztem egyszer még.

Nem figyeltem az embereket s inkább csak lelki szememmel láttam, hogy vannak görnyedt hátuk és vannak délceg atléták, akiknek lépése alatt nyög a föld, vannak szomorúak és vannak vigak, kikre mosolyogva köszönt a hajnal, vannak szegények és vannak gazdagok, kiknek kamráiban hideg kincsek ragyognak, vannak boldogtalanok és vannak boldogok, akikre mindég ránevet az élet, vannak betegek és vannak egészségesek, akik nem ismerik a fájdalmat, vannak bustalanok és vannak, akikre szerető szívek vigyáznak, vannak ilyenek is, olyanok is, mert sorsunk nem egyformán kedvel bennünket, de meghalunk mindnyájan, szomorúak és vigak, szegények és gazdagok, boldogok és boldogtalanok, egészségesek és betegek, szeretve, vagy szeretés nélkül. Mért sem hajlik hát le a vig a szomorúhoz, a gazdag a szegényhez, a boldog a boldogtalanhoz, az egészséges a beteghez. Akkor mindenki a tavasz felé menne még ezen a szomorkás őszi napon is. Az új tavasz felé, amelynek a tél után minden szomorúságon keresztül is úgy érzem el kell jönnie, hogy mindnyájan eljussunk egyszer haza: a boldogsághoz, amiért egyedül érdemes élni.

(T. M. dr.)

GYUMOLCS

Az Északi Ferences Plébánia
összes egyesületei által 1937 július 11-én rendezett Népünnepély tomboláján kihuzott tombolaszámok. A tárgyakat át lehet venni a kihuzott tombolajegyek ellenében 1937 július 14—21-ig délelőtt a ferences plébánián.

A2 7 15 18 27 33 34 47 53 65 69
75 85 86 87 8/2 11/2 26/2 50/2 52/2
63/2 85/2 4/3 11/3 54/3 63/3 75/3 82/3
84/3 86/3 90/3 93/3 100/3 4/4 7/4 10/4
19/4 35/4 59/4 91/4 96/4 2/5 19/5 30/5
34/8 35/5 41/5 47/5 51/5 55/5 60/5 63/5
64/5 75/5

B3 5 9 21 30 49 51 60 61 68 70
84 88 91 6/2 9/2 12/2 22/2 23/2 38/2
39/2 46/2 55/2 65/2 67/2 73/2 82/2 84/2
94/2 96/2 1/3 4/3 19/3 25/3 35/3 42/3 36/3
47/3 61/3 65/3 88/3 27/4 30/4 31/4 46/4
55/4 59/4 70/4 81/4 87/4 91/4 96/4 98/4
99/4 4/5 18/5 19/5 37/5 38/5 39/5 44/5
58/5 61/5 69/5 75/5 88/5 11/6 23/6 44/6
45/6 46/6 47/6 49/6 51/6 62/6 67/6 93/6
96/6

C1 6 12 30 50 55 62 69 73 76 83
85 19/2 28/2 32/2 35/2 36/2 38/2 45/2 52/2
58/2 69/2 71/2 82/2 96/2 98/2 2/3 16/3 33/3
57/3 60/3 72/3 93/3 94/3 32/4 52/4 66/4
73/4 81/4 95/4 2/5 4/5 15/5 26/5 45/5 48/5
61/5 82/5 95/5 98/5 99/5 12/6 18/6 25/6
46/6 47/6 77/6 78/6 90/6 97/6

D2 7 18 36 31 37 38 40 56 61 65
69 76 92 32/2 58/2 61/2 62/2 76/2 80/2
98/2 99/2 23/3 29/3 32/3 41/3 53/3 62/3
67/3 73/3 78/3 82/3 91/3 93/3 17/4 21/4
25/4 26/4 30/4 40/4 51/4 62/4 64/4 69/4
72/4 74/4 77/4 84/4 86/4 89/4 97/4 36/5
6/6 14/6 15/6 21/6 29/6 31/6 32/6 48/6
67/6 75/6

E3 6 7 12 13 16 17 23 34 40 41
45 58 66 77 83 1/2 6/2 25/2 34/2 36/2
40/2 41/2 80/2 89/2 97/2 16/3 28/3 43/3
45/3 53/3 16/4 30/4 34/4 44/4 52/4 63/4
67/4 71/4 74/4 82/4 85/4 86/4

F13 26/30 33 45 51 64 72 81 90
92 93

G5 12 13 16 34 39 43 53 61 72
76 95 9/2 40/2 53/2 55/2 60/2 6/3 25/3
27/3 38/3 43/3 61/3 73/3 78/3 38/4 41/4
44/4 52/4 57/4 66/4 71/3 96/4

H11 37 43 49 54 55 57 64 73
56/2 61/2 74/2 77/2 83/2 88/2 96/2 38/3
39/3 60/3 70/3 90/3

J18 24 25 31 32 35 41 59 60 68
81 13/2 18/2 29/2 31/2 91/2 92/2 96/2
97/2 99/2 4/3 6/3 7/3 20/3 25/3 26/3 27/3
34/3 35/3 37/3 43/3 44/3 48/3 52/3 56/3
77/3 78/3 82/3 97/3 26/6 29/6 31/6 34/6
35/6 37/6 56/6 57/6 68/6 81/6 93/6 99/6

K3 5 26 29 39 41 44 51 73 82 87
92 94 96 7/2 14/2 28/2 31/2 41/2 42/2
48/2 59/2 66/2 75/2 100/2 4/3 25/3 26/3
41/3 61/3 67/3 68/3 72/3 74/3 76/3 83/3
90/3 98/3 14/6 27/6 29/6 31/6 32/6 62/6
74/6 79/6

L1 5 10 25 29 33 53 62 69 76 79
84 21/2 22/2 34/2 39/2 59/2 65/2 78/2
81/2 99/2 11/3 12/3 13/3 19/3 26/3 30/3
31/3 34/3 35/3 41/3 54/3 61/3 76/3 100/3

A Szent Antal tiszteletére emelt oltár szenteléséről lapunk jövő számában emlékezünk meg.
Szerk.

Személyi hír. Dr. Jánossy Ödön rendőrkapitány 5 heti szabadságra távozott. Helyettese dr. Bugár János I. fogalmazó.

Szerkesztői üzenetek.

Bányász. A vers nem üli meg a mértéket. Kezdetleges, gyerekes, összefüggéstelenül csapongó, romantikusságra törekvő szóhalmoz.

Pécskő u. Szép gondolat van, de csak az egyik versben. A többiekben sok a frázis. Alkalmadtán az egyiket hozzuk

Hirdessen!

A Munka

politikai hetilapban!!!

A „SSE” igazgató választmánya — mint értesülünk, — **rendkívüli közgyűlést** készít elő és **é. hó 31-én szombaton este 7 órai** kezdettel kívánja azt meg tartani az acélgyári Olvasó Egyletben. A rendkívüli közgyűlés oka alapszabály módosítás, mondják egyesek. A beavatottak azonban sokkal érdekesebb okot adják. Utána járva a dolgoknak megtudtuk, hogy Hegyi a SSE agilis főtthára egyesülete legutóbbi igazgatóválasztmányi ülésén oly indítványt terjesztett elő, mely rendkívüli közgyűlés összehívását tette szükségessé. Az indítvány röviden ez: a közgyűlés az eddigi havi 30 filléres tagdíjat emelje fel havi 1 pengőre. — Erre mindenki (de különösen a tagok) joggal felzudul. Hisz ez vakmerőség! — Tagdíjemelés ilyen nehéz időkből és még hozzá 233 százalékos. Nem fél a főtthár Ur? Ugy látszik nem, mert indítványát a SSE igazgató választmánya már el is fogadta. Joggal kérdezzük: tőkepenzesek ülnek a SSE választmányában, hogy ily nagy mérvű tagdíj emelésbe belemennek? — De ne feszítsük tovább a húr! Megmondjuk mi van a havi 1 pengős tagdíj mögött. És most jön a csattanó: **állandó ingyen belépés** (még hozzá üldhelyes!) a SSE által rendezett összes football, ökölvívó mérkőzésekre és torna bemutatókra. Egy kis összehasonlítást téve megállapíthatjuk, hogy eddig a tag befizetett évi 360 P. tagdíjat. Ha minden hónapra 2 mérkőzést számítunk átlagosan, ez évi 24 football mérkőzés. Kétszer elmegyünk egy évben ökölvívó mérkőzésre és egyszer tornabemutatóra, összesen tehát 27-szer. Most számoljunk: 50 filléres belépő díjat véve alapul (de ez csak álló helyre jogosít!) kitűnik, hogy ez évi 1350 P., a tagdíjat is hozzávéve 360 P-t, ez összesen 1710 Pengő. Tovább menve, ha 70 filléres üldhelyet számítunk akkor 2210 P-t költöttünk el egy évben. — Ezzel szemben most az évi 12 P-ös tagdíj mellett megtakarítunk az első esetben évi 510 P-t, az utóbbiban 1010 P-t. Jól jár tehát a mt. tag is, az egyesület is. Most már értjük a főtthár bátorságát. A rendkívüli közgyűlésnek igen könnyű dolga lesz. Egyhanguan elfogadja ezt az életre való indítványt. — Mást nem is tehet. — Akiik pedig ezt a nagy kedvezményt nem óhajtják igénybe venni és tagok, azok a havi 30 filléres tagdíjat továbbra fizetik, — világosítottak fel — a SSE bennfentesei. Ez tehát a SSE nyári szenciaciója. —

Halálos baleset. Folyó hó 7-én 1 órakor Balázs István romhányi lakos dr. Suchovszky Sándor ottani orvos kutyájánál egy alamerült vasmacskát akart kiemelni és az orvos figyelmztetése ellenére a kutba leereszkedett. Ez alkalommal lábaalól a kut oldalfalának egyik köve kicsuszott, mire a kut oldalafa beomlott és Balázst a lehulló kötőmeg magával sodorta. Mire kimenthették volna már halott volt.

Villanymotor 4 lóerős átszerelés végett eladó Szabó asztalosnál.

APOLLO MOZGÓ

— MEGNYITÓ MŰSORA. —

Julius hó 17-én, szombaton este 7 és 9 órakor, 18-án vasárnap délután 3, 5, 7 és 9 órakor, 19-én hétfőn este 7 és 9 órakor

3 NAPIG!

GARCIA FUTÁRJA

WALLACE BEERY filmje.

Kieg.: M. HIRADÓ. Világ sorának intézői.

Julius 21-én, szerdán és 22-én csütörtökön este 8 órakor

HERVEY ALLEN világhírű regénye filmen.

ANTHONY ADVERSE

Egy névtelen, hazátlan hős romantikus kalandja.

Kiegészítésül: FOX Híradó.

Figyelem! Szeptember 1-ig szerdán és csütörtökön este csak egy előadás, este 8 órakor. Szeptember 1-től a hétköznapi előadások este 7 és 9 órakor kezdődnek.

Műbutort speciális gépi-felszereléssel hullámszámenetesen állítom elő. Rendeljen nálam, rendelőim meglegedése Önnek is jó garancia. **Szabó János** műbutorasztalos.

A „Salgótarjáni Sport Egyesület” f. hó 31-én szombaton este 7 órai kezdettel tartja az acélgyári Olvasó Egyletben rendkívüli közgyűlést. Tárgy: 1. Alapszabálymódosítás. 2. Tagdíj módosítás.

Az E. K. N. Liga balasagyarmati osztálya július 11-én Szendehelyen és Nőtincsen tartott hazafias propaganda ünnepélyt. Az ünnepélyt Szendehelyen dr. Wildmann Béla plebános, Nőtincsen pedig Rebák Mátyás esperes plebános nyitották meg, meleg szavakkal üdvözölve a Liga kiküldöttjeit. Az ünnepi szónok mindkét helyen dr. Popovics Miklós regálm. címz. igazgató volt. A szónok Szendehelyen a Liga célkitűzéseit és rendeltetését vázolta. Rámutatott arra, hogy Magyarország sorsának jobbrafordulása is csak a keresztény erkölcsök ápolása mellett következhetik be. Majd a német ajku község lakossága előtt rámutatott, a történelemre hivatkozva, a német ajku magyaroknak mindenkor tanúsított magyar hűségére, s megbízhatóságára, amit a jövőben is elvár a haza tőlük. — Nőtincsen történelmi alapon vázolta a magyarok szenvedéseit, amely mindig akkor következett be, amikor a nemzet letért a krisztusi erkölcsök parancsától. Összefoglalva, szeretetre, tekintélytiszteltet és kitartásra hívta fel a nagyszámú hallgatóságot. — Az ünnepélyek keretében vitéz Honti Sándor régi kuruc nótákat adott elő tárogatón, Esztergályi Dénes pedig nagy lendülettel elszavalta a „Visszaemlékezés a világháborúra” című költeményét. — Az ünnepély befejezték a közönség a Hymnus eléneklésével osztott szét.

Telefonszám: 46. **SALGÓ SERLEG CSOPORT** Telefonszám: 46.

mint ÉLASz. Mátvavidéki III. osztály

HIVATALOS KÖZLÖNYE

Hivatalos helyiség: Salgótarján, Fő-utca 244. szám. — Készít: TÁBORI GYULA főtitkár.

B. és C. Csoport.

Intéző és Fegyelmezőbizottság.

Kivonat a bizottság július 14-én tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

A bizottság tudomásul veszi az 1937—38 sportévi bajnokságra az alábbi egyesületek benevezését:

SISE, KAC, MLK, SBTC Levente, HSE, JTC, VAC, PBTK, SBTC Törekvés, MTE, KBTK, SAC, RTC.

Az őszi forduló sorsolásának a bajnokság kezdési időpontjának megállapítását a következő ülésre teszi át.

Felhívja Jakus Lajos SSCs pénztárast, hogy a következő bizottsági ülésre, f. hó 21-re d. u. 2 órára pénztárkönyvet és mellékleteivel jelenjen meg.

MLK beadványát a következő ülés tárgyalja.

Kelemen István elnök.

Tábori Gyula főtitkár.

NYÁRI KUPA.

Egyesbíró.

Kivonat az egyesbíró július 13-án felvett jegyzőkönyvéből.

Az egyesbíró az alábbi sürgős ügyekben Hegyi Zsigmond elnök helyettes és Virosták Lajos jegyző meghallgatása után a következő határozatokat hozza:

Az egyesbíró az MLK óvását az MTE—MLK mérkőzés ellen nem tárgyalja mivel az későn lett beadv. Az MLSz szabályzat 124 § a u. is a kupa mérkőzéseit illetőleg a következőképpen intézkedik: „Az óvás beadásának vagy beküldésének határideje kiesési vándordíj mérkőzés lejátszásának napjától számított 8 nap, ha azonban a következő forduló mérkőzését ezen 8 nap lejártá előtt kellene lejátszani, az óvás e mérkőzést legalább 3 nappal megelőzőleg adandó be”. Óvásdíjat az egyesbíró vizsgálja el.

Mivel az MLK a július 11-iki mérkőzésen a szabályszerű hosszabbításra nem állott ki, az MLK—MTE kettős mérkőzésből győztesnek az egyesbíró az MTE-t mondja ki.

Az egyesbíró a döntetlenül végződött PSE—SBTC III és a Törekvés—ZTC mérkőzéseknek semleges pályán való lejátszását rendeli el. Az SBTC III—PSE mérkőzés 15-én d. u. negyed 3 órakor Nagybatonyban a NOSE pályán, a Törekvés—ZTC mérkőzés 14-én d. u. fél 6-kor a SSE pályán. Az egyesületek költségeiket saját maguk fedezik, míg a bíródíjat közösen kell viselni.

László s. k. egyesbíró.

Nyári Kupa.

Kivonat a nyári-kupa bizottság július 15-én tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

Igazolja a bizottság a következő

eredményeket: MLK—MTE 4:1, SBTC III—PSE 1:1, BSE—VAC 5:0, KSE—Lev. 1:1 ZTC—Tör. 1:1, SSE III—MRTK 6:1, KBSE—ZISE 3:3, SISE—METSE 0:0 gólaránnyal SISE javára.

Megállapítja a bizottság, hogy a László-kupa II. fordulójába, mint az első forduló győztesei a: SSE III, KBSE, SBTC Törekvés és az SBTC III, míg a Peész kupa II. fordulójában, mint az I. forduló győztesei a: BSE II, MTE, SBTC Levente és a SISE csapatai jutottak be.

A bizottság a SISE-nek a SISE—METSE elmaradt mérkőzéseiből kifolyólag 960 P. költséget állapít meg, amely összeg a SISE-nek a METSE bánatpénzből kifizetendő. A bizottság felszólítja METSE-t igazolja, hogy a mérkőzésen miért nem jelent meg. Amennyiben elmaradását kellőképpen igazolni nem tudja, a jövőben nevezését a Nyári-Kupára a bizottság nem fogja elfogadni.

Huszka Géza BSE és Sándor József VAC játékosokat a bizottság a fegyelmi szabályzat 327. § a) pontja alapján a játéktól 2 hétre július 12—26-ig eltiltja. Borszik Vilmos KSE játékos a bizottság a fegyelmi szabályzat 325. § a) alapján a játéktól 4 hétre július 12-től augusztus 9-ig eltiltja.

A bizottság Tóth Ferencet, az MLK intézőjét — László Imre előadóhoz beadott bántó hangú beadványa miatt szigorúan megdorgálja.

Tudomásul veszi a bizottság a SISE azon bejelentését, hogy az SBTC III—SISE mérkőzés költségmegtérítését nem kívánják.

A bizottság az augusztus 1-én induló Levente bajnokságokra való tekintettel a vigaszdíjat ez évben nem írja ki.

Igazolja a bizottság a következő hétközi eredményeket: Törekvés—ZTC 3:1, SBTC III—PSE 4:2.

Gyuriska Ferenc ZTC játékos a fegyelmi szabályzat 325. § a) alapján a játéktól 6 hétre július 15-től augusztus hó 26-ig, Lavrinicz János Törekvés játékos a 325. § alapján 4 hétre július hó 15-től augusztus 15-ig a játéktól eltölti.

Hegyi s. k. Virosták s. k. László s. k. elnök b. jegyző. előadó.

Július 18-iki mérkőzések beosztása:

Mérkőzés	Pálya	Óra
László Kupa		
SSE—KBSE	SSE	1/4
Törekvés—SBTC III.	SBTC	1/6
Peész Kupa		
BSE—MTE	BSE	1/6
Levente—SISE	SBTC	1/4

A Magyarság érdekes ujítása a hírlapelőfizetés terén.

A kliring-akció lehetővé teszi a teljes előfizetési díj megtakarítását.

A Magyarság minden egyes előfizetője az előfizetési díjnak megfelelő kliring-szelvényt kap az előfizetési díj beutalásakor. Ezen kliring-szelvényeket a kliring-akcióban résztvevő cégek bizonyos százalék arányában készpénz helyett fogadják el. Ha tehát a Magyarság előfizetője oly cégnél vásárol, amely a kliring-akcióban résztvesz és a szelvényt felhasználja vásárlásainál, akkor a teljes előfizetési díjat visszanyerheti.

De nemcsak a Magyarság előfizetőinek előnyös a kliring-akció, hanem az abban résztvevő cégeknek is, mert a kliring-akcióban való részvételükkel megnyerik vásárlójuknak a Magyarság nagy táborát.

A kliring-akció tehát úgy a szereplő cégeknek, mint az előfizetőknek előnyre szolgál és azért örömmel közöljük, hogy városunkban is csatlakoztak az alábbi cégek ezen akcióhoz.

Bétkereskedő

Friedmann Dávid (2 százalék)

Bétkereskedő

Friedmann bétkereskedő, csak 30 napon belül fizetendő (2 százalék)

Drógéria és fényképezési szaküzlet

Botlós drogéria és fényképezési szaküzlet, Fő-utca 27. (5 százalék)

Fényképező

Kindl Gyula, Fő-utca 45. (5 százalék)

Hentes és mészáros

Ponyi Sándor, Fő-utca, csak 10 pengőn felüli vásárlásnál (2 százalék)

Könyv- és papírkereskedés

Végh Kálmán, könyv- és papírkereskedés, könyvnyomda és könyvkötészet, tankönyvek és szépirodalmi könyvek kivételével (5 százalék)

Női kalap, fűző szalon

Weiszberger Rózi, Fő-utca 43. (5 százalék)

Órák és óráküzlet, szomóvág

Spielberger László, Fő-utca 39. (2 százalék)

Rádió, gramofon, csillár, kerékpár, sportcikkek és villanyfűtőszerek vállalat

Szántó Testvérek, Fő-utca 39., csak készpénzfizetésnél (2 százalék)

Szobafestő és mázó

Zagyvai Béla, Kassai-sor 6. (5 százalék)

Szármester

Weinhardt István (3 százalék)

Ujság

„A Munka” című lap, hirdetésekért (10 százalék)

Úri, női divat és cipőárúház

Spielberger József és Fia (2 százalék)

Vaskereskedő

Kovács Gyula, Fő-utca 47., csak háztartási cikkek után (3 százalék)

Vendéglő és étterem

Jóvári Mihály, Kassai-sor 11., csak készpénzfizetésnél (5 százalék)

Salgótarján megyei város polgármesterétől. 9326/1937.

Dr. Förster Kálmán alapítvány kamataira pályázat.

HIRDETMEY.

A dr. Förster Kálmán 4.000 pengős alapítvány 1936-37. évi kamataira pályázatot hirdet.

A kamatokra minden salgótarjáni szegény pályázhat, korra, nemre és vallásra való tekintet nélkül.

A segély iránti kérelmek előszóval, vagy írásban legkésőbb f. évi augusztus hó 15-ig a városháza szociális ügyosztályán terjeszthetők elő.

Salgótarján, 1937. július 3.

Horváth polgármester h.

A hitelszövetkezetek megerősítése mellett foglalt állást a hálai nemzetközi agrárkongresszus. Nagy érdeklődés mellett zajlott le Hágában a tizenhetedik nemzetközi mezőgazdasági kongresszus. A magyar agrárszövetkezetek, Országos Mezőgazdasági Kamara és az OMGE képviselőiben dr. Schandl Károly, az OKH vezérigazgatója vett részt a tanácskozáson. Schandl Károly nagy érdeklődés mellett ismertette a magyar mezőgazda-

ság hitelszervezetét és a Magyar Nemzeti Banknak a mezőgazdasági váltóhitelek tekintetében elfoglalt kedvező álláspontját, mely a statútumokban nyilatkozik meg. A közületi betétek tekintetében azt ajánlotta a kongresszusnak, hogy a mezőgazdasági hitelszövetkezeteket, különösen azok központjai részére egyenlő elbánást kívánjon meg a többi pénzügyintézetekkel szemben, hogy olyan arányban helyeztessenek el a betétek amilyen arányban a kihelyezések történnék az illető közületek területén. Jó benyomást tettek a magyar hitelszövetkezeti központ teljesítményére vonatkozó bejelentései. A kongresszus a magyar állásponton túlmenően kimondta, hogy miután a francia javaslatot magáévá teszi, mely szerint a mezőgazdaság igényeinek a legjobban megfelelnek a szövetkezeti alapon álló hitelintézetek a különösen a központi kötelekben alakult közszégi hitelszövetkezetek, az állami és közszégi közpénzek elhelyezése tekintetében a mezőgazdasági hitelszövetkezeteket előnyben kell részesíteni.

Hiszek egy istenben.
Hiszek egy hazában.
Hiszek egy isteni örök igazságban.
Hiszek Magyarország fellamodásában.

Amen.

Nyomatott: „A MUNKA”-nyomdában Salgótarján.

Nyomdatulajdonos: Végh Kálmán.